

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Одлуком Изборног већа Правног факултета у Београду донетом на IX седници од 23. септембра 2013. године (02–број 1803/6) одређени смо за чланове Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног ванредног или редовног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду. Задовољство нам је да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

І О КОНКУРСУ

На конкурс за радно место једног ванредног или редовног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично процесно право који је објављен у огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ бр. 538 од 9. октобра 2013. године и „Службеном гласнику РС“ бр. 89 од 10. октобра 2013. године, пријавила су се два кандидата, Александар Б. Ђурић, саветник на правним пословима управног инспектората у Министарству правде и државне управе – Управни инспекторат Србије и Горан П. Илић, ванредни професор за предмет Кривично процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду. Кандидати су наведени према редоследу пријема њихових пријава на конкурс.

С обзиром да су се на конкурс пријавила два кандидата требало би их оценити појединачно. Прво ће, по редоследу подношења пријаве, бити размотрена пријава кандидата Александра Б. Ђурића.

II О КАНДИДАТИМА

А) др Александар Б. Ђурић

1) Основни биографски подаци

Кандидат Александар Б. Ђурић је рођен 29. маја. 1966. године у Нишу, где је завршио основну и средњу школу. Запослен је у Министарству правде и државне управе – Управни инспекторат, на радном месту управног инспектора.

2) Стручна биографија, дипломе и звања

Правни факултет Универзитета у Нишу уписао је школске 1986/87 године, а дипломирао 1990. године са општом просечном оценом 8,60 као студент генерације. На истом факултету је магистрирао 1996. године са темом „Умишљај у кривичном праву“, а докторирао је 2006. године са темом „Мотив у кривичном праву“.

Од 1991. до 2001. године радио је на Правном факултету Универзитета у Нишу, као асистент-приправник, а затим и као асистент на предмету Кривично право. Од 2001. до 2003. године радио је на Међународном СОЛОМОН Универзитету у Кијеву као доцент на предметима Међународно кривично право и Фискални криминалитет. На Правном факултету Привредне академије у Новом Саду радио је од 2007. до 2010. године као наставник на предметима Кривично право и Кривичнопроцесно право. Кандидат Ђурић наводи да је на том радном месту 2009. године изабран у звање ванредног професора за поменуте предмете, али није поднео доказ о томе.

Кандидат Ђурић је радио у консултантској страниј фирми *Development Alternatives Inc.* на месту саветника за финансијско пословање. У Министарству финансија радио је на пословима и задацима другостепеног судско-прекршајног органа у порескопрекршајним управним стварима и у Центру за едукацију и комуникацију у Нишу. У Уставном суду Србије био је саветник у областима уставне жалбе и нормативне контроле - политички систем.

3) Објављени радови

Кандидат Ђурић уз пријаву није поднео радове које наводи у својој пријави на конкурс, нити њихове фотокопије, већ се ограничио само на навођење наслова радова. Из тог разлога Комисија није била у могућности да изврши увид у радове кандидата, нити да их оцени приликом разматрања његове пријаве.

Комисија посебно истиче да већ наслови магистарског рада и докторске дисертације кандидата Ђурића, као и већина чланака и реферата које је написао, већ у *prima facie* смислу указује да је његово научно интересовање усмерено првенствено на област кривичног материјалног права, а у неколико радова, кандидат се бавио и проблематиком корупције.

Б) проф. др Горан П. Илић

1) Основни биографски подаци

Кандидат Горан П. Илић је рођен 1. децембра 1965. године у Београду, где је завршио основну и средњу школу. Београдски Правни факултет је уписао школске 1986/87 године, а дипломирао 1991. године са општом просечном оценом 9,51. На истом Факултету је школске 1992/93 године отпочео последипломске студије на кривичном смеру и 1996. године их окончао одбраном магистарске тезе под насловом „Начело *ne bis in idem* у кривичном поступку“. Докторску дисертацију „Границе испитивања првостепене пресуде у кривичном поступку“ одбранио је 2002. године на Правном факултету у Београду.

Од 1992. до 1997. године је радио у Вишој школи унутрашњих послова у Земуну као стручни сарадник за предмет Кривично процесно право. На место асистента за предмет Кривично процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду је изабран 1997. године. У звање доцента за предмет Кривично процесно право изабран је 2003. године а у звање ванредног професора за исти предмет изабран је 2009. године.

2) Наставне активности

На Правном факултету Универзитета у Београду кандидат учествује у свим наставним активностима на предмету Кривично процесно право на општем курсу и на последипломским студијама кривично-правног смера (предавања, испити, ментор при изради једне одбрањене докторске дисертације и члан комисија за одбрану неколико магистарских теза). Од школске 2004/05 године изводи наставу и држи испите на предмету Правосудно организационо право (Судско организационо право), а од 2007/08 школске године и на предмету Казнена одговорност правних лица и прекршајно право (Право привредних преступа и прекршаја).

На Факултету политичких наука био је члан комисија за преглед и оцену и комисија за јавну одбрану неколико магистарских теза и докторских дисертација. На Правном факултету у Крагујевцу био је члан комисија за преглед и оцену и комисија за јавну одбрану неколико докторских дисертација.

Написао је рецензије за три монографије и једну стручну књигу.

3) Стручне активности

На Правном факултету Универзитета у Београду је од 1997. до 2001. године обављао дужност секретара Катедре за кривично право. Од 2006/07 школске године у оквиру Правне клинике на Правном факултету Универзитета у Београду има задужење координатора Клинике за кривично право. На специјалистичким струковним студијама „Тероризам, организовани криминалитет и корупција“, које су од 2006/07 школске године одржаване на

Правном факултету Универзитета у Београду, био је руководиоц предмета Корупција. На мултидисциплинарним дипломским академским студијама „Тероризам, организовани криминал и безбедност“ које се одржавају од 2011/12 школске године на Универзитету у Београду руководиоц је предмета Корупција.

Као стипендиста програма Brodel / Ville de Paris 2003/04, организованог од стране *Fondation de la Maison des sciences de l'homme u Ville de Paris*, боравио је од октобра 2003. до априла 2004. године у Паризу ради проучавања значаја специјализације судова за малолетнике.

Укључен је у пројекат под називом „Казнена реакција у Србији као кључни елемент правне државе“ који финансира Министарство науке Републике Србије.

Био је члан радне групе за израду важећег Законика о кривичном поступку.

Одлуком Савета Групације GERN од 19. јуна 2008. године изабран је за члана *Groupe européen de recherches sur les normativités*.

Одлуком Министра за национално образовање Републике Француске од 1. марта 2011. године одликован је Орденом реда Академске палме у рангу витеза (*Chevalier dans l'Ordre des Palmes académiques*) за допринос у развоју француско-српске сарадње.

Од 31. јануара 2005. године до 31. маја 2012. године био је члан Комисије за помиловање председника Републике Србије.

Члан је редакцијског одбора Часописа за кривичне науке CRIMEN и часописа Безбедност а био је члан редакцијског одбора Билтена Окружног суда у Београду.

За судију Уставног суда именован је у априлу 2010. године.

На бројним научним и стручним скуповима је подносио реферате, имао излагања и учествовао у дискусијама.

4) Списак радова до избора у звање ванредног професора

Магистарски рад

Начело ne bis in idem у кривичном поступку (170 стр.), одбрањен 23. децембра 1996. године на Правном факултету Универзитета у Београду.

Докторска дисертација

Границе испитивања првостепене пресуде у кривичном поступку (336 стр.), одбрањена 27. септембра 2002. године на Правном факултету Универзитета у Београду.

Монографије и коментар

1. *Границе испитивања првостепене кривичне пресуде*, Службени гласник, Београд, 2004, 326 стр. (делимично измењена и допуњена верзија докторске дисертације);

2. С. Бејатовић ... и др., *Полиција и преткривични и претходни кривични поступак – Студија* -, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 2005, 402 стр. (*Појам, задатак, субјекти и радње претходног кривичног поступка* (Трећи део, Глава I), стр. 99-144; *Положај и улога полиције у преткривичном и претходном кривичном поступку у француском кривичном процесном законодавству* (Седми део, Глава II), стр. 291-319);

3. G. P. Ilić ... [et al.], *Comments to the Law on the Protection Program of Participants in Criminal Proceedings with Comparative Law Review and Measures of Procedural Protection*, Organization for Security and Co-operation in Europe Mission to Serbia and Montenegro Rule of Law and Human Rights Department, Belgrade, April 2006, 149 p. (Article 1 through 24, pp. 39-98; Measures of Procedural Protection of Participants in Criminal Proceedings, pp. 134-149);

4. Б. Иванишевић, Г. П. Илић ... [et al.], *Водич кроз Хашки трибунал: прописи и пракса*, Организација за европску безбедност и сарадњу Мисија у Србији, Београд, 2007, 287 стр., (*Међународни кривични трибунал за бившу Југославију – одлике поступка и мере заштите жртава и сведока*, стр. 193-251)

Приређени зборник радова

Г. П. Илић (приредио), *Корупција - основни појмови и механизми за борбу*, Едиција Crimen 03, Београд, 2007, 230 стр.

Чланци и реферати (објављени у зборницима радова)

1. *О забрани преиначења на горе – забрана reformatio in peius*, Безбедност, бр.1, Београд, 1995. године, стр. 93-110;

2. *Захтев за заштиту законитости и чињенично стање*, Безбедност, бр. 5, Београд, 1997. године, стр. 713-727;

3. *Право притвореног лица на суђење у разумном року*, Правни живот, бр. 9, Београд, 1998. године, стр. 509-520;

4. *Мере ограничења слободе у француском кривичном поступку*, Рани радови, поново (библиотека Србија – правна држава, књига 33), Београд, 1999. године, стр. 127-147;

5. *Притвор – француска искуства*, Страни правни живот, бр. 1-2, Београд, 1999. године, стр. 55-70;

6. *Примена одредаба чл. 494 ЗКП*, Билтен Окружног суда у Београду, бр. 51, Београд, 2000. године, стр. 26-29;

7. *Основи побијања одлуке о казни*, реферат изложен на Саветовању судија Окружног и општинских судова у Београду одржаном 8. септембра 2000. године на Златару, *in* Билтен Окружног суда у Београду, бр. 52, Београд, 2000. године, стр. 52-57;

8. *Доказна вредност признања оптуженог* (коауторство са мр М. Жарковићем), Правни живот, бр. 9, Београд, 2002. године, стр. 461-469;

9. *Улога полиције у поступку сарадње са Међународним кривичним трибуналом* (коауторство са Ј. Петковићем), реферат на форуму: *Тенденције и пракса у области безбедности и сузбијања криминалитета*, одржаном 25. октобра 2002. године у Вишој школи унутрашњих послова у Земуну, *in* *Тенденције и пракса у области безбедности и сузбијања криминалитета*, Београд, 2003, стр. 55-59;

10. *О домаћају одредбе чл. 146 ст. 3 и 4 ЗКП*, Билтен Окружног суда у Београду, бр. 57, Београд, 2002, стр. 47-52;

11. *Појмовно одређење увиђаја у светлу савремених метода утврђивања чињеница у кривичном поступку* (коауторство са мр М. Жарковићем и И. Бјеловук), EXPERTUS FORENSIS, година I, бр. 1, свеска 2, Подгорица, 2003, стр. 222-226;

12. *Одступање од неповредивости тајне писама и других средстава општења*, Ревиија за криминологију и кривично право, бр. 1, Београд, 2003, стр. 21-37;

13. *О примени блажег кривичног закона*, Билтен Окружног суда у Београду, бр. 61, Београд, 2003, стр. 15-20;

14. *Међународна кривичноправна помоћ и државна заједница Србија и Црна Гора* (коауторство са др Б. Бановићем) реферат на XXX редовном годишњем саветовању Удружења за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе одржаном на Златибору од 18. до 20. септембра 2003. године, *in* Казнено законодавство, организација и функционисање правосуђа у државној заједници Србија и Црна Гора, Београд, 2003, стр. 209-225;

15. *Француско право пред изазовом организованог криминала*, Ревиија за криминологију и кривично право, бр. 2, Београд, 2004, стр. 3-15;

16. *Модел правичног процеса у светлу Европске конвенције о људским правима*, реферат на ХЛI редовном годишњем саветовању Удружења за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе одржаном на Златибору од 23. до 25. септембра 2004. године, *in* Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода и кривично законодавство Србије и Црне Горе, Београд, 2004, стр. 379-395;

17. *Полицијско образовање и обука у Француској*, Безбедност, бр. 1, Београд, 2005. године, стр. 67-82;

18. *Предлог закона о Програму заштите учесника у кривичном поступку* (коауторство са мр М. Мајићем) реферат на научном скупу: *Ново кривично законодавство Србије*, одржаном на Копаонику од 17. до 19. марта 2005. године, објављен у зборнику радова: *Ново кривично законодавство Србије*, Београд, 2005, стр. 265-280;

19. *Утицај праксе Европског суда за људска права на хармонизацију одредаба кривичног процесног законодавства*, реферат на међународном научном скупу: *Примена међународног кривичног права у националним законодавствима*, одржаном на Тари од 18. до 22. маја 2005. године, *in* *Примена међународног кривичног права у националним законодавствима*, Београд, 2005, стр. 263-275;

20. *Доказна вредност провоцираних кривичних дела у судској пракси*, Билтен Окружног суда у Београду, бр. 68, Београд, 2005, стр. 7-13;

21. *Заштита сведока и других учесника у кривичном поступку*, реферат на XLII редовном годишњем саветовању Удружења за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе одржаном на Златибору од 22. до 24. септембра 2005. године, *in* *Нове тенденције у савременој науци кривичног права и наше кривично законодавство*, Златибор/Београд, 2005, стр. 405-428;

22. *Жалба против првостепене кривичне пресуде – осврт на нова законска решења*, Ревизија за криминологију и кривично право, бр. 2, Београд, 2006, стр. 117-128;

23. *О преиначењу првостепене кривичне пресуде*, реферат на научном скупу: *Примена новог кривичног законодавства Србије*, одржаном на Копаонику од 16. до 18. марта 2006. године, *in* *Примена новог кривичног законодавства Србије*, Београд, 2006, стр. 211-229;

24. *О поједностављењу форме кривичног поступка*, реферат припремљен за XVIII Семинар права *Ново казнено законодавство – дилеме и проблеми у теорији и пракси*, Будва, 7-9 јун 2006, *in* Д. Радовановић (приредио), *Ново казнено законодавство – дилеме и проблеми у теорији и пракси*, Београд, 2006, стр. 361-367;

25. *Стандарди лишења слободe у светлу Европске конвенције о људским правима*, Безбедност, бр. 4, Београд, 2006, стр. 529-538;

26. *О неваљаним доказима у кривичном поступку*, Билтен Окружног суда у Београду, бр. 73, Београд, 2006, стр. 33-41;

27. *Маргиналије уз нове одредбе о правним лековима у кривичном поступку*, реферат на научном скупу: *Примена новог Законика о кривичном поступку Србије Копаоник 2007*, *in* *Примена новог Законика о кривичном поступку Србије*, Београд, 2007, стр. 169-187;

28. *Међународни стандарди одузимања имовине стечене криминалом*, *in* Ђ. Игњатовић (приређивач), *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања I део*, Едиција Crimen 02, Београд, 2007, стр. 255-266;

29. *Одговорност правних лица као предмет (посебног) кривичног законодавства*, реферат на XLIV редовном годишњем саветовању Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу одржаном на Златибору од 20. до 22. септембра 2007. године, *in* *Устав Републике Србије, кривично законодавство и организација правосуђа*, Златибор/Београд, 2007, стр. 205-214;

30. *Кривичнопроцесни аспекти корупције*, *in* Г. П. Илић (приређивач), *Корупција - основни појмови и механизми за борбу*, Едиција Crimen 03, Београд, 2007, стр. 221-229;

31. *Нацрт закон о одговорности правних лица за кривична дела*, реферат на научном скупу: *Усаглашавање кривичног законодавства са Уставом Србије Копаоник 2008*, in *Усаглашавање кривичног законодавства са Уставом Србије*, Београд, 2008, стр. 213-223;

32. *Одузимање имовине стечене криминалом*, Ревија за безбедност: стручни часопис о корупцији и организованом криминалу, година II, бр. 5, Београд, 2008, стр. 5-16;

33. *Начин и обим примене кривичнопроцесног законодавства и превенција криминалитета*, реферат на XX тематском научном скупу: *Казнено законодавство и превенција криминалитета* одржаном на Палићу од 4. до 6. јуна 2008. године, in Л. Крон (приредила), *Казнено законодавство и превенција криминалитета*, Београд, 2008, стр. 225-235.

Преводи

1. Џон Спенсер, *Кривични поступак у Енглеској*, Безбедност, бр. 6, Београд, 1995. године, стр. 865-874;

2. Жан Седрас, *Преглед кривичног поступка САД*, Безбедност, бр. 5, Београд, 1996. године, стр. 637-647;

3. Лоран Микиели, *Једно насилније друштво? Друштвено-историјска анализа интерперсоналних насиља у Француској од 1970. до данас (I део)*, *Анали Правног факултета у Београду*, Година LVI, бр. 1, Београд, 2008, стр. 26-48.

5) *Списак радова након избора у звање ванредног професора*

Научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација

1. G. P. Ilić (et al.) *Comments on the Law on Seizure and Confiscation of Proceeds from Crime – With an Overview of Relevant International Conventions, Comparative Law Solutions and Practice of European Court of Human Rights, Organization for Security and Co-operation in Europe Mission to Serbia*, Belgrade, 2009 (Article 1 through 27, pp. 41-107; - 4,4 табака);

2. *Правосудно организационо право*, Друго измењено издање, Правни факултет Универзитета у Београду, Јавно предузеће *Службени гласник*, *Приручник за полагање правосудног испита*, Књига 13, Београд, 2009, 111 стр. (5,3 табака);

3. Г. П. Илић, М. Мајић, С. Бељански, А. Трешњев, *Коментар Законика о кривичном поступку*, Четврто издање, *Према стању законодавства до 1. октобра 2013. године*, Службени гласник, Београд, 2013, 1216 стр. (Глава VII ДОКАЗИ – стр. 262-443 – 11,4 табака, Глава XVIII ГЛАВНИ ПРЕТРЕС И ПРЕСУДА (чланови: од 344. до 384 – стр. 779-830 – 2,8 табака) Глава XIX

ПОСТУПАК ПО ПРАВНИМ ЛЕКОВИМА (чланови: од 432. до 469. и од 482. до 494– стр. 916-1049 – 7,7 табака), Глава XX СКРАЋЕНИ ПОСТУПАК – стр. 1051-1084 - 1,9 табака, Глава XXIII ПОСТУПЦИ ЗА ПРЕИНАЧЕЊЕ ПРАВНОСНАЖНЕ ПРЕСУДЕ – стр. 1112-1126 – 0,7 табака) (укупно табака – 24,5). М42 (5 бодова)

Научни радови објављени у међународним или водећим домаћим часописима

1. *Организација кривичног судства у САД*, in Ј. Ћирић (приређивач), Увод у право САД, Београд, 2008, стр. 89-104; М44 (2 бода)

2. *Одузимање имовине проистекле из кривичног дела – осврт на предложена законска решења*, Ревија за безбедност - стручни часопис о корупцији и организованом криминалу, година II, бр. 10, Београд, 2008, стр. 16-21;

3. *IN FAVOREM DEFENSIONIS – homage* професору др Ђорђу Лазину, Бранич (Часопис за правну теорију и праксу Адвокатске коморе Србије), бр. 1, Београд, 2009, стр. 35-51; М53 (1 бод)

4. *О новинама у Законнику о кривичном поступку*, Бранич (Часопис за правну теорију и праксу Адвокатске коморе Србије), бр. 3-4, Београд, 2009, стр. 9-27; М53 (1 бод)

5. *Beneficium cohaesionis у кривичном поступку*, in Ђ. Игњатовић (приређивач), Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања, III део, Београд, 2009, стр. 179-190; М44 (2 бода)

6. *Маргиналије уз Закон о одговорности правних лица за кривична дела*, in Ђ. Игњатовић (приређивач), Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања, IV део, Београд, 2010, стр. 196-206; М44 (2 бода)

7. *Основ и границе одговорности правних лица за кривична дела*, Правна ријеч (Часопис за правну теорију и праксу), бр. 23, Бања Лука, 2010, стр. 43-50; М 51 (3 бода)

8. *Право на образложену судску одлуку*, CRIMEN (Часопис за кривичне науке), бр. 2, Београд, 2011, стр. 227-244;

9. *Однос јавног тужилаштва и полиције у светлу новог Законика о кривичном поступку*, Ревија за криминологију и кривично право, бр. 2-3, Београд, мај-децембар 2011, стр. 311-324; М52 (2 бода)

10. *Систем правних лекова у новом Законнику о кривичном поступку*, in А. Петровић, И. Јовановић (уредници), Савремене тенденције кривичног процесног права у Србији и регионална кривичнопроцесна законодавства – нормативни и практични аспекти, Београд, 2012, стр. 252-261; М 45 (1,5 бодова)

11. *О захтеву за заштиту законитости у кривичном поступку*, in Ђ. Игњатовић (приређивач), Казнена реакција у Србији, II део, Београд, 2012, стр. 156-169; М44 (2 бода)

12. *О положају оштећеног у кривичном поступку*, Анали Правног факултета у Београду, Година LX, бр. 1, Београд, 2012, стр. 137-158; М24 (4 бода)

13. *Оштећени и стандарди људских права у кривичном поступку*, Анали Правног факултета у Београду, Година LX, бр. 2, Београд, 2012, стр. 135-160; М24 (4 бода)

14. *Constitutionalization of criminal law – overview of the practice of the constitutional court of Serbia* (коауторски рад са М. Марковићем), in Ђ. Игњатовић (уредник), Казнена реакција у Србији, III део, Београд, 2013, стр. 153-167; М 44 (2 бода)

15. *Утицај праксе Уставног суда Србије на стандарде људских права у кривичном поступку*, in Б. Ненадић (приређивач), Улога и значај Устаавног суда у очувању владавине права, Београд, 2013, стр. 181-210; М 45 (1,5 бодова)

16. *Политичка корупција versus владавина права*, 16 стр. (рад је рецензиран и прихваћен за објављивање у часопису Српска политичка мисао, бр. 4/2013. године, издању Института за политичке студије). М24 (4 бода).

Научни радови и саопштења изнети на међународним или домаћим научним скуповима

1. *Заштита оштећеног у кривичном поступку*, in Л. Крон (приредила), Насилнички криминал: етиологија, феноменологија, превенција, Београд, 2010, стр. 77-90; М61 (2 бода)

2. *Кривично процесно законодавство Републике Србије и стандарди Европске уније*, реферат на XLVII редовном годишњем саветовању Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу одржаном на Златибору септембра 2010. године, in Кривично законодавство Србије и стандарди Европске уније, Златибор/Београд, 2010, стр. 34-54; М61 (2 бода)

3. *Држава versus криминалитет и стандарди људских права*, in Л. Крон (приредила), Криминал и државна реакција: феноменологија, могућности, перспективе, Београд, 2011, стр. 25-49; М61 (2 бода)

4. *European deprivation of liberty standards*, (коауторство са Б. Бановићем и М. Жарковићем) реферат на међународном научном скупу „Дани Арчибалда Рајса“ одржаном у Београду 3. и 4. марта 2011. године, in Тематски зборник радова међународног значаја, Београд, 2011, стр. 661-668; М31 (3 бода)

5. *Кривичнопроцесни аспекти вештачења – са посебним освртом на психијатријско вештачење*, реферат на XIV Националном конгресу Удружења психијатара Србије и III Конгресу Удружења психијатара Источне Европе и Балкана одржаном у Београду од 18. до 21. априла 2012. године, in Књига апстраката: Психијатрија за свет који се мења, Београд, 2012, стр. 98; М32 (1,5 бодова)

6. *Constitutional Court of Serbia's Contribution to the Rule of Law*, (коауторство са М. Марковићем), реферат изложен на: 13th International Conference of Chief Justices of the World (World Judiciary Summit – 2012) on

Article 51 of the Constitution of India, Lucknow, 5-11. 12. 2012, India; M34 (0,5 бодова)

7. *Полиција и нова решења у Законнику о кривичном поступку* (коауторство са Б. Бановићем), реферат на педесетом редовном годишњем саветовању Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу одржаном на Златибору септембра 2013. године, *in* Нова решења у казненом законодавству Србије и њихова практична примена, Златибор/Београд, 2013, стр. 99-116; М61 (2 бода)

Превод

Лоран Микиели, *Једно насилније друштво? Друштвено-историјска анализа интерперсоналних насиља у Француској од 1970. до данас (II део)*, *Анали Правног факултета у Београду*, Година LVI, бр. 2, Београд, 2008, стр. 5-24;

Научна критика и полемика

Прикази књига у научним часописима

Љупчо Арнаудовски, *Судски менаџмент*, (2 Август С, Штип, Скопје, 2011, 500 стр.), CRIMEN (II), Правни Факултет Универзитета у Београду и Институт за упоредно право, Београд, 2/2011, стр. 264-266.

б) Оцена важнијих радова након избора у звање ванредног професора

1. У чланку *Организација кривичног судства у САД* аутор анализира организацију кривичних судова у Сједињеним Америчким Државама, дајући претходно осврт на рецепцију *common law* и дилеме које су у вези са тим постојале, нарочито у светлу доношења федералног Устава. Схватање федерализма је имало одлучујући утицај и на организацију судске мреже у Сједињеним Америчким Државама. Основна одлика судског система је постојање паралелизма између судова који постоје у свакој од савезних држава и федералног судског система. Аутор истиче да анализа судске надлежности у кривичним предметима показује да се дељењу правде, нарочито пред нижим судовима у савезним државама, могу упутити озбиљни приговори са становишта јемстава фер поступка. Указано је и на нека решења у поступку по правним лековима која не познаје право, а једно од најпознатијих јесте дискреционо овлашћење Врховног суда САД да одлучи да ли ће одређени предмет узети у разматрање.

2. У раду *Основ и границе одговорности правних лица за кривична дела* аутор истиче да се бави једним од основних питања које је требало да уреди Закон о одговорности правних лица за кривична дела. Реч је о основу и границама одговорности правних лица за кривична дела. У српском Закону је

усвојен модел изведене, субјективне и кумулативне одговорности правних лица за кривична дела, што представља једно од најчешћих решења у упоредном праву. Упркос томе, ово решење отвара бројне дилеме за које, у недостатку одговарајуће судске праксе, доктрина треба да понуди задовољавајуће одговоре. У том смислу је и аутор изнео своје виђење ове проблематике.

3. У чланку *Однос јавног тужилаштва и полиције у светлу новог Законика о кривичном поступку* сагледан је однос јавног тужилаштва и полиције. С тим у вези, аутор разликује континенталну и енглеску концепцију односа јавног тужилаштва и полиције. Упркос постојању одређених разлика, заједнички именитељ наведених модела јесте суштински руководећа улога полиције у прикупљању доказа у току припремне фазе поступка. Аутор се бави и анализом одредаба Законика о кривичном поступку, а нарочито решењима која ближе уређују однос јавног тужилаштва и полиције. Њихов *ratio legis* аутор проналази у настојању да јавни тужилац постане стварни руководилац предистражног поступка, при чему износи и одређене критичке примедбе на поједина законска решења.

4. У раду *Држава versus криминалитет и стандарди људских права* анализирани су узроци који су довели до промене традиционалне представе о кривичном праву као *ultima ratio* државног супростављања криминалитету. То је последица не само претеране криминализације одређених активности, већ и интернационализације извора кривичног права, као и конституционализације кривичног права утемељене на схватању о правној држави заснованој на основним слободама и правима. Од кривичног права се очекује да пружи ефикасну заштиту основних слобода и права човека, а да у исти мах својим постојањем и применом не угрози достигнуте стандарде људских права. Другим речима, оно би требало да помири два супростављена захтева од којих је један усмерен на појачање кривичне репресије, а други на њено ограничење.

5. У реферату *European deprivation of liberty standards* указано је да право на слободу и безбедност које прокламује члан 5 Европске конвенције о људским правима представља јемство од произвољног лишења слободе, при чему су одступања од овог права могућа једино у неком од таксативно набројаних случајева који допуштају да физичко лице буде лишено слободе у складу са законом прописаним поступком. С обзиром да Европски суд за људска права придаје појму лишења слободе аутономно значење, приликом његовог тумачења, а нарочито разграничења у односу на ограничење права на слободу кретања, неопходно је узети у обзир временски и просторни елемент, као и степен принуде која је у конкретном случају примењена. Том приликом се као тачка разграничења наведених појмова узима конкретна ситуација и свеукупност елемената као што су врста, трајање, последице и начини извршења разматране мере.

6. У чланку *О захтеву за заштиту законитости у кривичном поступку* анализирани су одредбе Законика о кривичном поступку које се односе на захтев за заштиту законитости. Нагласак је стављен на разматрање новина које се, између осталог, односе на овлашћене подносиоце захтева за заштиту законитости, проширење разлога због којих се захтев може уложити, другачије постављену улогу суда који одлучује о овом ванредном правном леку, „једнакост оружја“ која долази до изражаја на седници већа на којој се разматра захтев за заштиту законитости, нове одлуке које се у вези са захтевом доносе

итд. Уједно су отклоњени и неки недостаци који су приликом ранијих законских измена неоправдано занемаривани, иако је на њих указивано у доктрини, а судска пракса је била принуђена да изналази одговарајућа решења. Аутор закључује да су наведене измене последица нове концепције кривичног поступка.

7. У чланку *О положају оштећеног у кривичном поступку* аутор истиче да је у последњих неколико деценија у упоредном праву процесни положај оштећеног добио запажено место, при чему нормативно уређење овог питања има два аспекта. Први се односи на настојање оштећеног да у кривичном поступку оствари имовинскоправни захтев, док је други аспект последица потребе за предузимањем мера за спречавање његове секундарне виктимизације. Када је реч о српском праву, аутор закључује да је оно на трагу постојећих упоредних решења у овој области, и то како у погледу процесног положаја оштећеног у кривичном поступку, тако и у односу на мере његове процесне заштите. Одређене промене до којих је дошло у процесном положају оштећеног, последица су нове концепције кривичног поступка, с тим да је приликом њиховог законског уређења вођено рачуна о стандардима људских права.

8. У чланку *Оштећени и стандарди људских права у кривичном поступку* анализирани су стразбуршки стандарди о положају оштећеног у кривичном поступку, тачније два основа помоћу којих је оштећени уведен под њихово окриље. Први је право на правично суђење, а други „тврдо језгро“ људских права. Аутор анализира и праксу Уставног суда и даје оцену у којој мери је она на трагу стразбуршких ставова. Он сматра да увођење оштећеног на терен правичног суђења умањује делотворност заштите коју члан 6 став 1 Европске конвенције о људским правима пружа лицу против којег је подигнута кривична оптужба. Приликом оцене да ли је оштећеном повређено право на приступ суду, треба водити рачуна о његовој могућности да грађански захтев истакне у парници. Када је, пак, реч о оцени да ли би оштећени могао да се позива на повреду права на суђење у разумном року, ауторов став је да би основни критеријум требало да буде одлучујући значај исхода кривичног поступка за судбину грађанског захтева. Под овим условима би оштећеном могле да буду призната наведена јемства права на правично суђење, и то само у поступку у којем кривичну оптужбу заступа јавни тужилац, али не и у случају када оштећени има својство овлашћеног тужиоца. Према ауторовом мишљењу стразбуршка пракса о положају оштећеног у светлу „тврдог језгра“ људских права је исправна.

9. У чланку *Утицај праксе Уставног суда Србије на стандарде људских права у кривичном поступку* анализиран је утицај праксе Уставног суда на стандарде људских права у кривичном поступку. Ауторово мишљење је да Устав представља извор кривичног процесног права, па је у том светлу анализирано поступање Уставног суда у оквиру следећих тематских целина: неповредивост тајности писама и других средстава општења, право на слободу и безбедност, право на правично суђење и „тврдо језгро“ људских права. Аутор истиче да значај одлука Уставног суда Србије произилази првенствено из чињенице да оне сведоче о нераскидивој вези између основних слобода и стварне политичке демократије и поштовања људских права. Оне су резултат тумачења уставних јемстава у циљу унапређења и развоја основних слобода и

људских права, а уједно и израз својеврсног „дијалога“ са праксом Европског суда за људска права.

10. У реферату *Кривичнопроцесни аспекти вештачења – са посебним освртом на психијатријско вештачење* анализирани су законске новине у вези с вештачењем. То су пре свега одредбе које уређују садржај наредбе о вештачењу, као и услове за смештање у здравствену установу у циљу медицинског вештачења. Једна од најважнијих новина је увођење стручног саветника, тј. лица које располаже стручним знањем из области у којој је одређено вештачење. Аутор проналази *ratio legis* ове правне установе у потреби да се оствари расправност и на пољу стручног знања којим не располаже суд. Када је реч о психијатријском вештачењу, поред окривљеног, предмет вештачења може бити сведок ако постоји сумња у његову способност да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења. У зависности да ли је психијатријско вештачење вршено над окривљеним или сведоком, законодавац је прецизирао елементе које треба да садржи налаз и мишљење вештака.

11. У реферату *Constitutional Court of Serbia's Contribution to the Rule of Law* размотрена је проблематика владавине права кроз призму праксе Уставног суда. У том смислу је истакнуто да Устав Републике Србије одређује владавину права као темељно уставно начело које почива на неотуђивим људским правима. Наглашен је значај одлука Уставног суда за владавину права и то у поступцима тзв. нормативне контроле, као и приликом одлучивања о жалбама судија против одлуке о престанку судијске функције, као и жалбама јавних тужилаца и њихових заменика против одлуке о престанку функције. Размотрене су и неке од одлука у којима се Уставни суд бавио јединством правног поретка, правном сигурношћу у казненом праву, стандардима права на правично суђење и „тврдим језгром“ људских права.

12. У чланку *Политичка корупција versus владавина права* аутор анализира однос владавине права и политичке корупције. Најпре је размотрен општи појам корупције, а затим је анализирана политичка корупција и њене последице у демократским системима власти. У том контексту је размотрено питање да ли демократија представља прави одговор на изазове корупције, а указано је и на везу између демократије и владавине права. Истраживање је посебно усмерено на оне елементе владавине права који су у непосредној вези са проблемом политичке корупције. Након тога се аутор бави нормативним оквиром за борбу против политичке корупције у Србији. Аутор закључује да за успешну борбу против корупције, а сâмим тим и против политичке корупције, није довољно успоставити нормативни и институционални оквир, већ је неопходно створити друштвене, политичке и културне услове за суштинску владавину права.

7) *Оцена важније научне монографије/књиге након избора у звање ванредног професора*

У Коментару *Законика о кривичном поступку* аутор је написао укупно 24,5 табака, обрадивши том приликом неколико значајних области. Најобимнија је садржана у Глави VII под називом Докази (11,4 табака). С обзиром да поменута глава има три целине од којих прва садржи неколико одредаба општег

карактера, друга се односи на доказне радње, а трећа уређује проблематику посебних доказних радњи, аутор је детаљано анализирао сваку од њих. Његов приступ карактерише уравнотежен однос између теоријског тумачења поједних решења и њиховог практичног сагледавања кроз призму судске праксе, и то како редовних судова (где год је то било могуће), тако и праксе Европског суда за људска права и Уставног суда. На тај начин су протумачене одредбе о начинима на који се прикупљају докази и предмету доказивања, као и о чињеницама које се не доказују. Посебна пажња је посвећена проблематици незаконитих доказа, тј. условима под којима се један доказ може сматрати таквим и поступању са таквим материјалом.

Када је реч о доказним радњама, аутор се посебно позабавио анализом новина у односу на претходна законска решења. То је случај са захтевом о прихватљивости признања које, поред осталих услова, не сме да буде у супротности са другим доказима, садржајем наредбе за вештачење, установом стручног саветника, другачијом систематиком одредаба о увиђаја с обзиром на предмет ове доказне радње и т. сл. Анализиране су и одредбе о доказивању исправом и указано је на разлику у доказној вредности између јавне и нејавне исправе. Детаљно је обрађена и нова доказна радња узимање узорака, а у оквиру ње биометријски узорак, узорак биолошког порекла и узорак за форензичко-генетичку анализу. Од новина које је аутор посебно испитао требало би још поменути садржај наредбе за претресање и обавезу отпочињања претресања најкасније у року од осам дана од дана издавања наредбе. Значајна новина је и да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи може предузети само на основу наредбе суда.

И код посебних доказних радњи анализа је најпре била усмерена на опште услове за њихову примену који би требало да задовоље захтеве за супсидијарношћу и сразмерношћу, круг кривичних дела у односу на која се примењују, као и поступање са материјалом који је прикупљен применом посебних доказних радњи. Завређује да буде поменуто разматрање процесног „осамостаљења“ тајног праћења и снимања, као и другачије законско уређење посебне доказне радње – симуловани послови. На крају, али не мање важно, треба истаћи да аутор приликом анализе рачунарског претраживања података истиче да је, након одлука Уставног суда које су се односиле на могућност одступања од тајности средстава комуникације, у судској пракси заузет став да ова посебна доказна радња представља основ за прибављање „листинга“ остварене телефонске комуникације и других задржаних података.

Завређује да буде истакнута још једна област коју је аутор у *Коментару* обрадио. Реч је о Глави XIX у којој су садржане одредбе о правним лековима. Изузимајући захтев за понављање кривичног поступка, кандидат је у потпуности анализирао законска решења о редовним правним лековима и захтеву за заштиту законитости (7,7 табака). И приликом разматрања ових одредаба, нарочита пажња је посвећена законским новинама, као што је могућност продужења рока за изјављивање жалбе, проширење круга титулара права на жалбу, промене које су извршене у вези са појединим основима за изјављивање жалбе итд. Једну од значајнијих новина у жалбеном поступку представља и могућност првостепеног већа да, у случају када председник већа оцени да чињенице и нови докази који су предложени у жалби могу допринети свестраном расправљању предмета доказивања, поново отвори главни претрес и

настави доказни поступак. Од других законских решења која су размотрена вредело би истаћи правило да другостепени суд испитује пресуду у границама основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, и изузеци који у вези с тим постоје а представљају *favor defensionis*. Новина је и да другостепени суд може, у седници већа или на основу одржаног претреса, одбацити жалбу као неблаговремену, недозвољену или неразумљиву, као и решење да о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује по правилу једном одлуком. На крају, аутор даје аргументе у прилог решења да је пред судом трећег степена могуће одлучити како у седници већа, тако и на претресу. С обзиром да одредбе о захтеву за заштиту законитости садрже више нових решења, кандидат је настојао да тумачењем отклони неке од дилема које би могле да искрсну у њиховој примени. Једна од најважнијих новина огледа се у томе да овај ванредни правни лек, поред Републичког јавног тужиоца, може да поднесе окривљени и његов бранилац, с тим да окривљени то може да учини искључиво преко браниоца.

III МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ

Имајући у виду анализиране научне радове, а нарочито *Коментар Законика о кривичном поступку* (кандидат је написао 24,5 ауторска табака) и чињеницу да је ова научна књига одлуком Катедре за кривично право уврштена у литературу на докторским студијама на Правном факултету Универзитета у Београду, а узимајући у обзир досадашњу наставну и стручну активност др Горана П. Илића, може се закључити да је реч о истакнутом домаћем теоретичару кривичног процесног права.

Комисија указује да се кандидат поред материје кривичног процесног права, интензивно бави и стандардима људских права у кривичном поступку, што свакако произлази и из искуства које је стекао као судија Уставног суда. У свом досадашњем наставном и педагошком раду др Горан П. Илић је учествовао у свим облицима наставе на Правном факултету Универзитета у Београду, показавши висок степен савесности у испуњавању својих професионалних обавеза.

Имајући у виду све претходно наведено, а нарочито број и квалитет радова које је кандидат објавио, Комисија сматра да кандидат др Горан П. Илић испуњава све законске и статутарне услове за избор у звање редовног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично процесно право, па има част да предложи Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да се др Горан П. Илић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично процесно право на Правном факултету Универзитета у Београду.

У Београду, 20. децембра 2013. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Милан Шкулић
редовни професор Правног
факултета
Универзитета у Београду

др Љиљана
Радуловић
редовни професор Правног
факултета
Универзитета у Београду

др Берислав Павишић
редовни професор Правног факултета
Свеучилишта у Ријеци

др Станко Бејатовић
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Крагујевцу

др Војислав Ђурђић
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Нишу